Rasespesifikk avlsstrategi (RAS)

for saluki

Gyldig til og med 01.01.2022

Innholdsfortegnelse

Innledning

Svenska Salukiringen har utarbeidet et forslag til rasespesifikk avlsstrategi, RAS, for saluki på oppdrag fra den Svenske Kennelklubben. Den norske versjonen er utarbeidet av Salukiutvalget under Norsk Myndeklubb, men det svenske dokumentet er i stor grad brukt som utgangspunkt.

Avlspolitikken beskriver de målene som SU vil sette for avlsarbeidet for å fremme en positiv utvikling av rasen. Avlsstrategien inneholder de virkemidlene SU foreslår for at målene skal kunne oppnås.

RAS for saluki skal gjelde inntil det er behov for revidering.
SU skal fortløpende vurdere, og å se på behov for eventuelle endringer, hvordan RAS fungerer for oppdrettere, eiere av individer i avl og salukieiere i alminnelighet, samt innad i klubben. Etter fem år bør det foretas en mer omfattende evaluering.

Retningslinjene i avlsstrategien er anbefalinger.
Målene er vanskelige eller umulige å oppnå dersom ikke alle oppdrettere og eiere av avlsdyr prøver å følge anbefalingene så langt som mulig. Alle skal ta ansvar for det avlsarbeidet vi sammen har besluttet.

Rasens historie; bakgrunn og utvikling

Salukien - den arabiske eller persiske mynden har en spennende historisk bakgrunn med røtter i Midtøsten og den islamske kulturen som kongenes ”sportshund”. Salukien ble ikke betraktet som ”uren”, som andre hunder, men nøt godt av en særstilling som verdifull jakthund. Beduinene satte salukien like høyt som en verdifull kappløpningskamel eller et par hustruer.

Følgende er fra Rasekompendiet for saluki godkjent av SKK for Svenske Vinthundklubbens eksteriørdommerkonferanse 1992, sammenstilt av Karin Hedberg © og Christer Edling ©.

Salukiens historie sies å gå tilbake ca 6000 år. Da henviser man til arkeologiske funn; man har funnet salukiliknende skjelett i Irak (Mesopotamia) på et sted som nå heter Abu Sharain der byen Eridu var tidligere. I tempelgravene i Tel Abu (Irak) fant man et bevart skjelett av en jakthund, som med all sannsynlighet er en saluki, liggende over en 15-årig gutts kropp, begge døde for ca 4000 år tilbake. I egyptiske graver har man funnet bilder av typiske saluki, f.eks. i et gravkammer tilhørende det første dynastiet (for ca 5000 år siden) eller i et gravkammer tilhørende en embetsmann hos den kvinnelige faraoen Hatshepsut (for ca 3500 år siden). I den kjente, men ubetydelige faraoen Tutankamons grav (for ca 3340 år siden) finnes flere perfekte malerier av saluki. Mange år senere finner vi saluki i arabernes hender. Med korstogene trengte arabisk kultur inn i den vestlige verden; den tyske keiseren Fredrik II som regjerte på Sicilia eide saluki, og jaget med disse og jaktfalker. De finnes også på kinesiske bilder fra 600-900-tallet. På bilder av Paulo Veronese fra ca 1560 i det Italia som handlet mye med araberverden finnes to typiske salukier avbildet. Det var hele tiden

kjent at beduiner og nomader hadde saluki. Et fåtall vestlige viste interesse for orienten rundt siste århundre, og noen få salukier kom inn med disse rundt den tid. Når vestlige offiserer deltok i arabernes befrielseskrig mot tyrkerne under første verdenskrig støtte de igjen på saluki. Som en hedersbevisning skjenket visse Arabere sine (for det meste) britiske ”kollegaer” salukier. Så igjen trådde salukien inn på arenaen i Vest-Europa etter noen hundre års opphold. Når man sammenligner bilder av salukien, eller beskrivelser fra ulike tidsaldre, får man et krystallklart bilde: **Salukien har alltid vært den samme!**

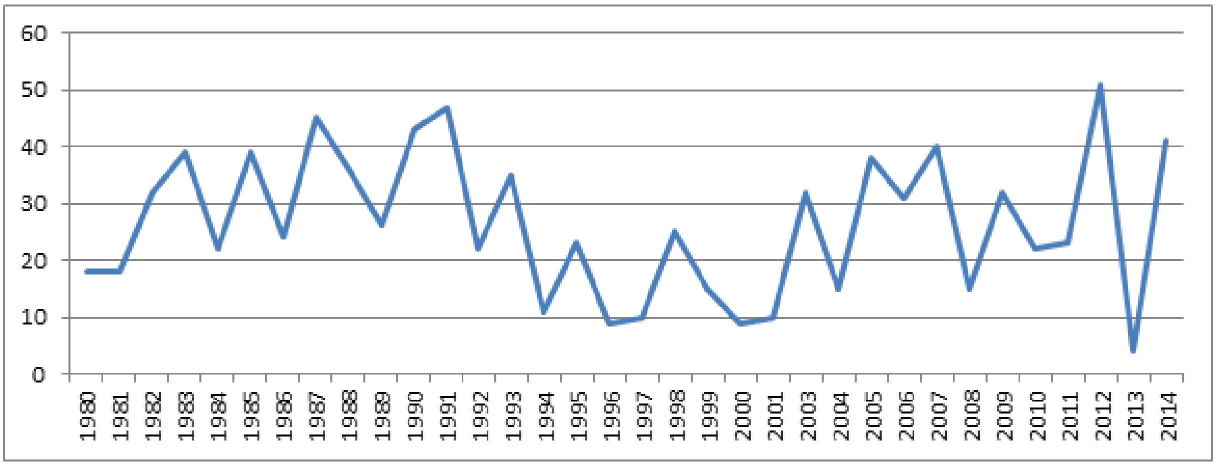
Saluki tilhører gruppen ”seende jakthunder”, dvs. mynder. Dette skiller dem fra de vestlige jakthundrasene som oftest jager med hjelp av lukt. Under jakten slippes salukien etter et bytte, enten i par med en annen saluki og/eller i samarbeid med en jakttrent rovfugl. Jakten kan pågå under lang tid avhengig av byttet, en saluki kan holde en hastighet i gjennomsnitt 65 km/t i ca 5 km. På kortere strekninger kan en saluki komme opp i ennå større hastighet. Gwen Angel (kennel Mazuri, England), en velkjent autoritet i rasen, forteller at en saluki ved et gunstig forhold holdt 88 km/t etter 1200 m. Ved jakt på veldig raske byttedyr kan mer enn et salukipar kreves for at byttet skal trøttes tilstrekkelig ut for at en saluki skal kunne sette inn ”dødsstøtet”. Gjennom å bite seg fast i byttedyret kan salukien tvinge det til å senke farten for så å nedlegge det. Om byttet er lite, trenes salukien på å fange det og eventuelt bære det tilbake til eieren. I muslimske land får en saluki aldri lov til å drepe byttedyret selv, men trenes til å holde det fast til eieren kommer og rituelt slakter det.

Slutt sitat Rasekompendiet for saluki.

Rasens populasjon

Populasjonsstørrelse

Registrerte salukier hos NKK i perioden 1980-2014

Gjennomsnittlig kullstørrelse

Registreringstallene er hentet fra NKK. Fra årene 2003-2016 ligger årsgjennomsnittet fra 4,43-8,5 valper.

Effektiv populasjon

Salukiavlen i vest har grunnlag fra 40 individer fra opprinnelsesområdene. Av disse er ca. 15 aktuelle i våre stamtavler i dag. For å unngå innavl skal man bruke så mange ulike foreldredyr som mulig.

Innavlsgrad

Fra 2005 til 2013 har innavlsgraden ligget fra 0,3-1,3. I 2003 var innavlsgraden så høy som 4,6 og i 2005 3,8. Taket for innavl i enkeltkull ligger ved 6 %, og all avl med hunder som er mer beslektet enn kusine/fetter skal unngås. Svenska Salukiringen og Norsk Kennel Klub har satt et mål om at gjennomsnittlig innavlsgrad i populasjonen ikke skal overskride 2,5 %, denne anbefalingen ønskes fulgt.

Bruk av avlsdyr

Matadoravl skal unngås. En hund bør ikke ha mer enn 5 % av antall registrerte hunder i rasepopulasjonen over en femårs periode. Dersom man regner dette ut fra rasens registreringer fra 2010-2014 vil man komme frem til at hver hund bør ha maks 7 avkom. Ettersom man blant annet samarbeider tett med Sverige, og rasens populasjon er forholdsvis liten, bør man muligens regne tallene ut fra den totale populasjonen i både Norge og Sverige. Det er oppdretteres ansvar å se til at så mange ulike individer som mulig brukes i avl, for å utnytte hver generasjons muligheter, og dermed også motvirke enkelte hunders overproduksjon i avlen. Dette er det viktig å ha oversikt over, slik at oppdrettere har en mulighet til å balansere avlsutvalget. Det henstilles også til at avlsdyr skal være voksne, ferdig utviklet og friske når de benyttes i avl.

Innhenting av avlsmateriale fra andre land

Det er godt samarbeid mellom salukieiere i Skandinavia, og det hentes inn avlsmateriale både fra Amerika og ulike land i Europa.

Beskrivelse av langsiktige og kortsiktige mål

Det er et mål at variasjonen av avlsdyr skal økes. Man ser en sterk trend at enkelte avlsdyr benyttes over mange kull.

Prioritering og strategi for å nå målene

Fortsette å øke informasjonen om populasjonsstørrelse, og hvor mange kull det bør være per avlsdyr.

Helse

Salukien har alltid vært ansett som en frisk rase som lever lenge.

Helseundersøkelse

Det har blitt gjennomført en helseundersøkelse i regi av Norsk Myndeklubb og Frode Lingaas, NMBU. Det ble levert 167 svar, noe som tilsier rundt 55 % av rasepopulasjonen i Norge. Ved undersøkelsen viste det at 95 % av eierne var fornøyde med helsen til sin hund. Resultatet av denne undersøkelsen kan leses i sin helhet på myndeklubbens hjemmeside under fanen raser, saluki.

Vi kan anta at den norske salukipopulasjonen ligger ganske nær den svenske hva gjelder helse og genetikk, da norske oppdrettere for en stor del bruker samme avlsmateriale som de gjør i Sverige. Svenska Salukiringen har utført tre helseundersøkelser av forholdsvis ny dato, 1993, 2003 og 2009.

Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter

Autoimmune sykdommer
På rasekonferansen 2003 viste forsikringsstatistikk forekomst av autoimmun relaterte sykdommer hos saluki som trombocytopeni, immunologisk anemi, hemolytisk anemi (AIHA) og skjoldbruskkjertel problem av autoimmun karakter. De første tilfellene som ble skrevet om i rasen kom i begynnelsen av 1980-tallet og var fra Canada og senere har det i Sverige vært et titall hunder som har blitt syke og dødd i for tidlig alder av noen autoimmun relatert sykdom. Tidligere historie om autoimmune sykdommer finnes ikke. Veterinære konklusjoner har vært at autoimmune sykdommer har visse familiære utspring, miljøpåvirkning kan være en faktor, men også sterk innavl påvirker immunforsvaret negativt. Konklusjonen fra helseundersøkelsen i 1993, publisert i Salukibladets høstnummer 1995, var: "i salukirasen finnes en tendens til familiær forekomst av immun medierte trombocytopeni og immun mediert hemolytisk anemi. Arveligheten for denne typen sykdom er ikke utredet, men hunder med autoimmune sykdommer bør ikke brukes i avl. Om mulig bør også nære slektninger tas ut av avl." Det er ikke gitt noen konkret konklusjon på autoimmune sykdommer i den norske undersøkelsen.

Bittfeil/Tannmangel
Helseundersøkelsen 2003 viste at 7,6 % hadde bittfeil og/eller tannmangel hvilket må anses være høyt når man sammenligner med undersøkelsen i 1993 som viste 2 % av ulike bittfeil. Det finnes bekreftet at bittfeil/tannmangel har familiær nedarving dog er arvegangen uklar. Den norske undersøkelsen viser lite problemer knyttet til tenner.

Ceroid lipofuscinose (Hjernesvinn)
Ceroid lipofuscinose ble påvist hos tre valper i et svensk kull på 90-tallet. Antakelig har det også forekommet tilfeller som ikke har blitt diagnostisert før dette. Det er også rapportert tilfeller fra England i 1982 og Australia i et kull født 2011. Nedarvingen er autosomal recessiv. Det har forekommet et tilfelle i Norge, og per i dag arbeider seksjon for genetikk ved NMBU med undersøkelse for å lokalisere sykdomsgenet. Sykdommen anses å være sjeldent forekommende på rasen.

Epilepsi
Det har vært registrert enkelte tilfeller av epilepsi i rasen fra 1960-tallet og framover.

Hjertefeil
Hjertefeil forekommer i rasen. Tilfeller har eksistert siden 1970-tallet og det er vanskelig å vite om det har vært hjertefeil eller nedsatt hjertefunksjon pga overbelastning ved infeksjon. Flere undersøkelser har vært gjort i rasen, to amerikanske og en engelsk, hvilket viser at dette er et problem man er oppmerksom på i disse landene. En svensk undersøkelse ble gjennomført på et 80-talls saluki i 1997 og viste et par grove hjertefeil. I den norske undersøkelsen kommer det fram at 7,4 % har sykdom i hjerte/karsystemet. 6 hunder med DCM, 3 hunder med endokardiose. Det anbefales oppdrettere å hjerteundersøke (skann, ultralyd og ekg) sine avlsdyr hos en kardiolog så tett opptil parring som mulig. Ved mistanke eller bekreftet bør disse tas ut av avl. Mht nære slektninger er det noe usikkert om disse kan brukes i avl da det antas at dette er arvelig.
På temakveld med Veterinær kardiolog Liva Ihle Vatne kom hun med følgende anbefalinger:
I dag er det ikke et obligatorisk krav for undersøkelser av avlsdyr i forkant av parringer, men følgende anbefalinger (spesielt for saluki og skotsk hjortehund) bør følges:

- Man bør undersøke både tispe og hannhund så tett opp til parring som mulig og helst ikke mer enn ett år i forkant.
- Tisper bør være over 3 år og hannhund over 5 år ved parring.
- Hunder som dør brått bør obduseres.
- Hannhunder spesielt viktig å undersøke om de brukes til flere kull.
- Undersøkelse bør gjøres av veterinærer godkjent for hjerteundersøkelser i regi av NVFK

Hofteledd
Et fåtall hunder har blitt røntget. Et par tilfeller av dysplasi (HD) har blitt påvist både i Sverige *og Norge*. For fremtiden er det viktig at oppdrettere er oppmerksom på dette og *på frivillig basis røntger sine avlsdyr, spesielt i de tilfeller der det finnes i linjene. I den norske undersøkelsen var kun 10 hunder røntget, 2 hunder hadde HD. Det statistiske materiellet anses for lite til å gi et signifikant resultat.*

Kryptorchisme – enkel og dobbeltsidig
Defekter i testiklenes nedvandring til pungen fører til at den ene eller begge testiklene er plassert i lysken eller abdomen. Saluki i Sverige har en veldig lav andel kryptokisme generelt. Undersøkelsen i 1993 viste 1,5 % kryptokide hunder og i 2003 2,1 %. I den norske undersøkelsen var kun 2 hunder oppgitt med kryptokisme.

Svulstsykdommer
Totalt sett den vanligste forekommende erstatningsgrunn på rasen hos forsikringsselskap (Sverige). Det dreier seg om flere ulike svulster, alt fra jursvulster til skjelettkreft og godartede kuler. Vi vet for lite om de ulike kreftformene og hva som kan være miljøpåvirket. Saluki lever lenge og svulster er en vanlig sykdom hos eldre hunder. Det er bra om oppdrettere kan notere hvilke ulike typer de støter på, så vi kan være på vakt for om en eller flere typer er/blir mer vanlig enn andre. Her bør man også ta hensyn til hvor ofte svulstene oppstår hos unge hunder. I Norge kom 19 % av hundene i undersøkelsen frem med ulike tilfeller av svulstsykdommer/kreft.

Andre sykdommer
Enkelte tilfeller av endokriologiske lidelser som diabetes og hypothyreose har forekommet. Det anses som sjeldent.

Forekomst av reproduksjonsproblemer

Stort sett er det lite reproduksjonsproblemer i rasen. De både parrer og føder som oftest naturlig og uten problemer. Keisersnitt utføres i sjeldne tilfeller. Valpene er sterke og valpedødligheten lav, også i store kull. Hannhunder har gjerne nedsatt fertilitet jo eldre de blir, spesielt etter 7-8 år.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Langsiktige mål: beholde en sunn og frisk rase gjennom åpenhet om sykdomstilfeller, planmessig avl, og fornuftig bruk av avlsdyr.

Kortsiktige mål: testing av avlsdyr mot kjente sykdommer

Prioritering og strategi for å nå målene

- Ikke avl på dyr under 3 år
- Ikke avl på dyr med kjente sykdommer og/eller defekter
- Ikke avl på dyr med dårlig temperament
- Alle avlsdyr bør hjerteskannes før parring
- Ved kjente sykdommer i linjene bør avlsdyr gjennomføre adekvate tester før de går i avl
- Holde innavlsgraden lav
- Bruke et bredt spekter av avlsdyr, unngå matadoravl

Mentalitet og bruksegenskaper

Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester

Rasen er beskrevet i historien og rasestandarden som en hetsjakthund, og har vært en høyt verdsatt jakthund i hele Midtøsten. Per i dag er det ikke tillatt å drive slik jakt i Norge, og man har derfor en jakt/bruksprøve som heter lure coursing (fra engelsk: bytte + jakt). Dette er en simulert harejakt som går ut på at mynder jager et kunstig bytte ("luren") rundt omkring på et jorde. Luren, som vanligvis er laget av lette plaststrimler, er festet i en tynn line som spoles inn av en vinsj ("maskinen"). Lina går i sikksakk på jordet via et antall trinser som er festet i bakken, og hensikten er at hundene skal følge luren til den går i mål.
(beskrivelse er hentet fra www.lurecoursing.no)

Man er klar over at dette ikke er direkte sammenliknbart med naturlig jakt, men per i dag er det eneste verktøyet vi har for å teste salukiens opprinnelige bruksområde.

Formålet med LC er: Å bidra til at hundene skal kunne opprettholde sin opprinnelige karakter og utseende, og være et mål på deres naturlige jaktegenskaper, deres evne til effektivt å utnytte sin opprinnelige kapasitet for hurtighet og smidighet, samt legge ned et bytte. Dette skal ikke gå ut over myndens sosiale oppførsel i kontakt med andre hunder og mennesker (hentet fra NKKs regelverk).
Hundene løper i par og skal samarbeide om «byttet», aggressivitet er uønsket og skal slås ned på. Det bedømmes fem forskjellige momenter i følgende rekkefølge: bevegelighet, fart, utholdenhet, entusiasme og jakt evne.

Deltakelse på LC:

2003	5 stk		2010	22 stk
2004	4 stk		2011	19 stk
2005	4 stk		2012	17 stk
2006	5 stk		2013	9 stk
2007	7 stk		2014	10 stk
2008	19 stk		2015	9 stk
2009	22 stk		2016	11 stk

Tallene for 2003 – 2007 er noe usikre da det ikke ble ført egne lister for saluki i disse årene, kun 10-på-topp alle raser, hvor disse tallene er hentet fra.

Dessverre ser vi en synkende tendens de siste årene noe som er svært uheldig for den ene bruks/jaktprøven vi har for rasen.

Deltagelse på baneracing:

2008	3 stk
2009	2 stk

Pr i dag har vi ikke racing i Norge og de norske som har tatt lisens/startet har gjort dette i Sverige under SHCF's regelverk. Totalt 6 norske saluki har tatt racing lisens i Sverige og av disse har 5 stk startet.

Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden

Rasestandarden sier: reservert overfor fremmede, men ikke nervøs eller aggressiv. Verdig, intelligent og selvstendig.

Følgende er fra Rasekompendiet for saluki godkjent av SKK for Svenske Vinthundklubbens eksteriørdommerkonferanse 1992, sammenstilt av Karin Hedberg og Christer Edling.

- **Mentalitet**: Salukiens mentalitet preges fremfor alt av tre: sterkt jaktinstinkt, selvstendighet og reservert verdighet.
- **Sterkt jaktinstinkt**: Salukien preges av et sterkt jaktinstinkt som ytrer seg slik at hunden viser en drift på å jage alt som rører seg.
- **Selvstendighet**: Salukiene er en av de mest selvstendige hunderasene, det er faktisk lettere å beskrive salukiens selvstendighet ved å sammenligne den med en katt. Salukien kontakter fremmede når den vil. Antakelig kommer selvstendigheten av salukiens jaktinstinkt, det ville vært umulig med en jakthund som springer i bena på eieren, da den skal jage byttedyr, som igjen bruker hele sin oppfinnsomhet og raskhet på å lure hunden.
- **Reservert verdighet:** Salukien er reservert mot fremmede. En reservert hund søker ikke alltid spontan kontakt med fremmede, som igjen fører til at man kan få følelsen av å være en utvalgt når en saluki tar kontakt. Verdigheten hos saluki skal være det ytre tegnet på en sammensmeltning av rasens selvstendighet og reserverthet til et trygt individ, som selv velger sine venner, og de tilfeller den vil omgås med disse vennene. Salukien skal ikke være gretten eller vise redsel om noen søker kontakt på en riktig måte, men vise seg uinteressert er helt korrekt. Salukien kan også vise glede i sin kontakt med mennesker.
- **Ikke nervøs eller aggressiv:** Hardhet som kan slå over til aggressivitet er meget utypisk for salukien. Den er ved omgang med mennesker en relativt myk hund, hvis selvstendighet ikke får tolkes som hardhet. Et noe avventende attityde er mer vanlig hos salukien, men det skal ikke tillates å gå over til nervøsitet. Salukiens spesielle psyke skal ikke bli et alibi for de som ikke vil/ eller klarer å miljøtrene sin hund.

- **Intelligens**: Salukien er en mynde, og ifølge visse mennesker er mynder uintelligente. Kanskje er det for å dementere et slikt rykte at egenskapen bør spesielt nevnes i standarden. Om slavisk underkastelse og høy trenbarhet er et mål på intelligens, da er mange typer brukshunder intelligente. Men om selvstendig tenking og adferd for å løse viktige problem er intelligens, er definitivt salukien intelligent. Det er naturligvis helt feil å bruke salukiens evt. avventende eller «østens» mentalitet som et skalkeskjul for å slippe å stille krav. En saluki har, som alle andre hunder, godt av å få vite hvem som bestemmer. Salukier har med fremgang deltatt i lydighets konkurranser, men egner seg ikke for «kadaverdisiplin».

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

- Oppfordre oppdrettere/nye eiere å tilegne seg kunnskap om rasens bruksområde og aktivt være med på disse. Man opplever at rasen i dag brukes mest til utstilling hvilket er uheldig med tanke på bruksegenskapene.
- Oppfordre til mer deltagelse på LC.
- Opprettholde den rasetypiske mentaliteten
- Rasedommere oppfordres til å overvære en lure coursing prøve, slik at de har kunnskap om rasens bruk.

Prioritering og strategi for å nå målene

- Raseutvalget skal innhente informasjon om nye (og gamle) eiere/oppdrettere og informere om LC og viktigheten for å bevare rasens opprinnelige bruksområde. De skal også involvere seg mer i LC-utvalgets treninger slik at flere salukieiere vil komme og delta med sin hund.
- Vi skal kun avle på mentalt stabile hunder som klarer seg bra i dagens samfunn. Vi skal ikke akseptere overdrevet sky, nervøse eller aggressive hunder. Det må allikevel være en viss aksept/forståelse for den reserverte siden hos rasen, så vi ikke mister det rasetypiske temperamentet beskrevet i rasestandarden.

Atferd

Atferdsproblemer

Salukien er ikke kjent for å ha noen særskilte atferdsproblemer. Som i de fleste andre hunderaser finnes det individer som for eksempel har separasjonsangst, destruerende adferd etc. av ymse årsaker. Dette er dog ikke noe vi legger på rasen som sådan.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

- Å opprettholde salukien som en rase med få eller ingen atferdsproblemer.

Prioritering og strategi for å nå målene

- Det er oppdretteres ansvar og kun å avle på stabile hunder med rasetypisk temperament. Det kan ikke sies for ofte at salukien ikke er en «hundegårdshund», og for å utvikles til en harmonisk hund, er det viktig at den oppdrettes/vokser opp i familiemiljø med gode sosialiseringsmuligheter. Det er også viktig at oppdrettere informerer kommende eiere om rasens mentalitet.

Eksteriørbedømmelser

Salukiens opprinnelige funksjon er en høy verdsatt jakthund på i hovedsak hare, gasell og antilope, men den har også blitt brukt på jakt etter villsvin, ørkenrev og villesel. Dette innebærer at hunden må ha stor hurtighet, utholdenhet og bevegelighet i høye hastigheter. De må også inneha egenskaper til å kunne se langt og raskt oppdage et bytte, ettersom den er en "synsjeger" (en hund som i første hånd bruker synet under jakt). Salukiens opprinnelige geografiske område strekker seg fra Libya i vest, India i øst og fra Kaukasus/Kirgisistan i nord, og Jemen/Sudan i sør. På dette store området er det store variasjoner i terreng, og derfor er det også en bred standard for salukiens størrelse, 58-71 cm for hanner, for tisper noe mindre. Salukien finnes i to hårlag, langhåret og korthåret. Disse hårlagsvariantene fødes i blandede kull, og har ingen andre forskjeller enn hårlaget. Begge hårlagsvarianter finnes i alle farger og fargekombinasjoner som finnes hos rasen.

Allment: Salukien er en middels stor mynde med tydelig kjønnspreg, silhuetten er ofte lett rektangulær. Kroppslengden målt fra brystbensspiss til sittebensknølen skal være omtrent den samme som mankehøyden, selv om en saluki ofte kan gi inntrykk av å være lengre enn den egentlig er. Den skal gi et kraftfullt, edelt og harmonisk inntrykk, til tross sin smidige og finlemmede bygning. Salukien er spenstig, men uten å være grov eller for edel. Moderat er et ord som ofte forekommer i den engelske standarden. Alle overdrivelser av ulike slag er uønsket.

Hode: Hodet skal som salukien ellers være edelt, men samtidig kraftfullt. Det skal harmonisere med kropp og salukiens type. Viktig er også de bevegelige og høyt ansatte ørene. De skal ha store ovale øyne med det rasetypiske uttrykket; mildt, langtskuende og alert, iakttagende etter for eksempel et dyr i bevegelse.

Overlinje: Overlinjen hos saluki skiller seg fra de andre mynderasene, den er ikke like avrundet som for eksempel hos whippet og borzoi. Ifølge araberne skulle overlinjen gå fra hale til manke, og ikke omvendt.

Pels: Pelsen hos langhåret saluki gir en myk ramme på den strømlinjeformede silhuetten. Behåringen skal være ekstra rik rundt ører, albuer, lårenes bakside, haser, poter og halens underside.

Poter: Potene skiller seg fra for eksempel greyhoundens poter ved at de er buet, middelslange og har spenstige tredeputer. De mellomste tærne er også merkbart lengre enn de ytre. Hos langhårs-varianten skal det være godt behåret.

Kjønnspreg og størrelse: Observer at kjønnspreg ikke nødvendigvis er knyttet til størrelse. På grunn av store typevariasjoner innenfor rasen forekommer variasjoner i størrelse og kroppsbygning innenfor respektive hannhund- og tispeklasser. Når det gjelder å velge mellom to ulike typer er det i størst grad sunnhet og at hunden er rasetypisk som skal være avgjørende.

Verdighet: Det engelske ordet “grace” kan oversettes til grace eller eleganse. Eleganse kan dog misoppfattes. Mange utstillingsdommere leter etter mer og mer eleganse. Dette er feil. Et rasetypisk trekk er at salukien skal være mer smidig, elegant og edel enn andre raser, som for eksempel labrador, grand danois eller en schæfer. Salukien skal utstråle sin eleganse som rase.

Sunnhet: Dette skal så klart veies mot at salukien skal gi inntrykk av stor hurtighet, utholdenhet, styrke og energi. Salukien skal ha kroppsbygning og bevegelser som gjør den til en synsjeger. Når dommeren i utstillingsringen får et antall salukier av ulike typer foran seg, skal bedømmelsen skje på grunnlag av sunnhet og egenskaper i salukiens standard.

Symmetri: Et annet nøkkelbegrep for saluki er symmetri og balanse. Den skal være i balanse både stillestående og i bevegelse. Fram og bakparti skal være balansert. Salukien kan som tidligere nevnt variere ut fra type. En viss variasjon tillates. Rake bakbensvinkler eller overdrevet vinklede bakben er ikke tillatt. Men de kan ha variasjoner forutsatt at frempartiets vinkler er balansert mot bakpartiets. Rak overarm og skulder er heller ikke typisk og heller ikke overdrevet vinkling. Salukien skal ikke ha forbryst slik som for eksempel en boxer. Enda en gang er moderat et viktig nøkkelord. Den balanserte konstruksjonen er grunnlaget for salukiens harmoniske og balanserte bevegelser. Ingen slengete frambensbevegelser, ingen kuhaser, men lette svevende, og helt uten tegn til anstrengelser.

Edelhet: Edelheten hos en saluki skal være sett i forhold til andre raser, slik som araberhesten i forhold til ulike hesteraser. Elegant, smidig og en brukshund.

Norske salukier er av høy klasse, Skandinavia har i mange år hatt et rykte for å ha svært gode salukier. Vi har hatt hard konkurranse i utstillingsringene, og kvaliteten bekreftes av mange rasespesialister fra ulike land. I Sverige er det over mange år utført målinger på høyde, og salukien holder seg fint innen standarden. Det er all grunn til å anta samme resultat i Norge.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Det er viktig at nye hundeeiere og oppdrettere formidler rasestandarden for en sunn, funksjonell saluki med rasespesifikke detaljer. Ordet moderat gjennomsyrer det meste innen rasen og likeså "grace" og symmetri i kombinasjon med styrke og energi uten overdrivelser, og dette gjelder også i bevegelse. Vår målsetning er å bevare de ulike typene av saluki som finnes beskrevet i litteraturen.

Prioritering og strategi for å nå målene

Rasedommere og oppdrettere bør sette seg godt inn i hundens bruk, og ha et økt fokus på sunne hunder som tåler belastningen kroppen deres er ment for, fremfor overdreven eleganse.

Oppsummering

Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål

Salukiutvalgets mål er å arbeide for å bevare de ulike salukitypene som er beskrevet i litteraturen, gjennom å fremme avl av sunne, mentalt og utseendemessig gode hunder i overensstemmelse med rasestandarden, samt at salukien skal være velfungerende i dagens samfunn uten å miste sin spesielle opprinnelige funksjon og egenskaper som jakthund.

Rasens utvikling grunnlegges av oppdretternes valg av avlsdyr samt av bruken som disse får. Arvelige variasjoner er en forutsetning for rasens mulighet til å overleve. Derfor skal avlsarbeidet være målbevisst, langsiktig og holdbart. Med holdbart menes at det ikke leder til svakheter i helse, mentalitet, funksjon eller naturlig forplantningsevne, og ikke å redusere rasens genetiske variasjon.

Avl og oppdrett skal skje i overensstemmelse med dyrebeskyttelseslovene og Norsk Kennel Klubbs grunnregler.

Utover dette skal vi arbeide for:

- Å fortløpende følge helsestatus og spesielt passe på forekomsten av hjertesykdom, autoimmune sykdommer og svulstsykdommer hos unge hunder (under 5 år)
- Å ha en økt genetisk variasjon og redusert innavlsgrad
- Å bevare det rasetypiske både når det gjelder eksteriør, funksjon og mentalitet
- At rasen beholder en god reproduksjonsevne (naturlig parring, god evne til drektighet, enkel drektighetsperiode og fødsel, samt god evne til å ta seg av avkommet)
- Tilstrebe at avlsdyr er voksne (oppnådd alder 3 år) og nøye evaluerte (med tanke på fysisk og mental status) før de brukes i avl
- Gi oppdrettere økt fokus på god helse hos avlsdyr, også deres tidligere generasjoner. Dette for å bevare rasens gode helse.

Plan for videre arbeid i klubben

- Oppfordre til mer åpenhet blant eiere og oppdrettere rundt forekommende sykdommer hos rasen
- Økt informasjon om helse